

HIGHLANDS

Ein Kunstprojekt zum Armenischen Genozid von 1915

Im März 2011

Sehr geehrte Damen und Herren,

als bildende Künstlerin und Professorin in Deutschland erhielt ich im August 2010 eine Einladung des Armenischen Centers für Zeitgenössische Experimentelle Kunst (in armenischer Abkürzung „NPAK“) in Eriwan, meine Arbeiten dort auszustellen. Die Ausstellung wird vom 6. bis zum 30. September 2011 stattfinden und wird meine Position als zeitgenössische Künstlerin zeigen. Der wichtigste Teil dieser Ausstellung wird ein interaktives Projekt sein, zu dessen Teilnahme wir alle Armenier einladen. Das Thema dieses Projektes wird der Genozid des Armenischen Volkes in 1915 sein.

Während ich die Geschichte von Armenien studierte, las ich zum ersten Mal über die Ereignisse von 1915. Im Oktober 2010 besuchte ich das Land. Bei langen Spaziergängen durch Eriwan schlenderte ich über Märkte, las Bücher, lernte Plätze und Geschichte kennen, sah den Berg Ararat und alte Kirchen. Dabei kam ich in Kontakt mit den Leuten auf der Straße. Von vielen Menschen hörte ich, die das Land verließen und nun in der Diaspora leben. Ich las über den Genozid und begann darüber nachzudenken, welche Position das Deutsche Reich damals einnahm. Sehr bewegte mich das Leid des Armenischen Volkes, und ich beschloß, dieses Projekt dem Genozid und den armenischen Bürgern von heute zu widmen.

Die Ausstellung wird über Vergangenheit, Gegenwart und Zukunft sprechen. HIGHLANDS ist eine Installation. Sie wird komponiert werden aus einer horizontalen quadratischen Fläche von schwarzen, rohen Steinen, die an eine vertikale Fläche aus weißen Schnüren grenzt, in welche Kleiderfetzen gebunden sein werden. Die Steine sind eine Referenz an die Mesopotamische Wüste, wo viele Armenier starben. Die Stoffe erinnern an eine sehr alte Armenische Tradition, bei der Kleider in heilige Bäume - nahe bei heiligen Quellen - gebunden werden. Die Tradition besagt, daß, wenn jemand einen Wunsch hat und dann ein Tuch in einen dieser Bäume bindet, dieser Wunsch in Erfüllung gehen wird. Bei den Gesprächen auf der Straße wurde mir klar, daß es immer noch eine starke Erinnerung an diese Tradition in der Armenischen Bevölkerung gibt. Wir haben vor, diese Wünsche zu sammeln und laden alle Armenier, die in der Diaspora leben, ein, an dem Projekt teilzuhaben.

Der interaktive Teil beginnt mit diesem Brief hier. Mögliche Fragen sind:

**Was erinnern Sie, Ihre Familie, Ihre Freunde aus der Zeit des Genozids?
Was passierte in Ihrer Familie?
Was passierte in Ihrem Dorf?
Was passierte in Ihrer Stadt?
Was erzählten Ihnen Ihre Eltern, Ihre Großeltern?
Situationen, Geschichten, Fragmente, Bilder - alles ist von Bedeutung.**

und ... (bitte auf einem anderen Blatt):

Haben Sie irgendeine Vorstellung, eine Vision, einen Wunsch, eine Idee über die Zukunft von Armenien, über einen Weg der Heilung, über eine Rückkehr, einen Neuanfang?

Bitte schreiben Sie Ihren Text entweder in Englisch oder in Armenisch, formatieren ihn als pdf und senden ihn via email an die Emailadresse: info@accea.info oder aber als Brief mit der Post an die folgende Adresse: ACCEA/NPAK, 1/3 Pavstos Byuzand Blvd., Yerevan, Armenia.

Wir werden versuchen, so viele Armenier wie möglich zu erreichen, in der ganzen Welt.
Bitte helfen Sie uns dabei! Senden Sie diesen Brief an alle Ihre Armenischen Freunde und Bekannten.

Herzlichen Dank!
Mit freundlichen Grüßen,

Lisa M. Stybor

“HIGHLANDS”
An Art Project on the Armenian Genocide of 1915.

March 20, 2011

Dear Madame, Dear Sir,

As a fine artist and professor from Germany, in august 2010, I received an invitation from the Armenian Center for Contemporary Experimental Art (“NPAK” in Armenian acronym) in Yerevan, Armenia, to do an exhibition of my works. The exhibition will take place from August 25 through September 25, 2011, and shall show my position as a contemporary artist. The most important part of this exhibition will be an interactive project, whereby I invite all Armenians to participate in. The subject will be the Genocide of the Armenian People in 1915.

While studying the history of Armenia I read the first time about the incidents of 1915. In October 2010 I visited Armenia. Walking around in the city of Yerevan I visited markets, read books, etc. and got in contact with the people on the street. I learned about places and history, saw Mount Ararat and old churches. I heard about many people, who have left the country and now live in Diaspora. I read about the Genocide and started to think about the position of the German Empire at that time. Being very much moved by the suffering of the Armenian people I decided to dedicate this project to the Genocide and the Armenian People of today.

The exhibition will talk about the past, the present and the future. HIGHLANDS is an installation. It is going to be composed of a horizontal plane of black crushed stones next to a vertical plain of white strings, where pieces of cloths will be tied. The stones are a reference to the Mesopotamian Dessert, where many Armenians perished. The fabrics remind of a very old Armenian tradition, where cloths are bound into holy trees next to sacred springs. The tradition is that if one has a wish and ties the cloth to the tree the wish will come true. Talks on the street made obvious that there is still an intense reminiscence of this tradition in the memory of the Armenian People. We intend to collect these memories (wishes) by inviting Armenians living in Armenia or elsewhere, to participate.

The interactive part starts with this letter. Possible questions are:

What do you, your family, and your friends remember of the time of the Genocide?
What happened in your family?
What happened in your village?
What in your city?
What did your parents, your grandparents tell you? Situations, stories, fragments, images, everything is relevant.

And ... (on a separate piece of paper)

Do you have any vision, wish or idea about the future of Armenia, about a way of healing, about recurrence, recommencement?

Your texts will be part of the installation. They will either be laid between the black crushed stones or attached to the cloths tied to the strings. Also they will be presented in the exhibition to be read by the visitors.

Please write your text in either English or Armenian, save it in PDF-format and send it via email to info@accea.info, or send it by post to the following address: ACCEA/NPAK, 1/3 Pavstos Byuzand Blvd., Yerevan, Armenia.

We will try to reach as many Armenians as possible all over the world. Please send this letter to all of your Armenian friends and acquaintances.

Thank you very much,
Sincerely yours,

Lisa M. Stybor

ԼԵՌՆԱՇԽԱՐՅՆԵՐ

Արվեստի նախագիծ 1915 թվականի Հայոց ցեղասպանության մասին

մարտ 25, 2011

Հարգարժան տիկնայք եւ պարոնայք,

2010 թվի օգոստոս ամսին, որպես գերմանացի արվեստագետ եւ պրոֆեսոր Երեւանի Նորարար Նորարար Փորձառական Արվեստի Կենտրոնի կողմից («ՆՓԱԿ») հրավիրվեցի Հայաստան կազմակերպելու իմ աշխատանքների ցուցահանդեսը: Ցուցահանդեսը, որը կներկայացնի իմ դիրքորոշումը՝ որպես ժամանակակից արվեստագետ, կկայանա 2011թ. սեպտեմբեր 6-ից 30-ն ընկած ժամանակահատվածում: Այս ցուցահանդեսի կարեւորագույն մասը կլինի մի ինտերակտիվ ինստալացիա, որին ակնկալում եմ համայն հայության մասնակցությունը: Նյութն է 1915 թվի Հայոց ցեղասպանությունը:

Հայաստանի պատմությունը ուսումնասիրելու ժամանակ սկզբում կարդացի 1915-ի դեպքերի մասին: 2010-ի հոկտեմբերին այցելեցի Հայաստան: Քայլեցի Երեւանի փողոցներով, այցելեցի շուկաներ, կարդացի գրքեր... Փողոցներում հանդիպեցի մարդկանց, սովորեցի տեղանքի եւ պատմության մասին, տեսա Արարատ լեռն ու հնամենի եկեղեցիներ: Լսեցի, որ շատերը թողել են երկիրն ու բնակվում են Սփյուռքում: Կարդացի ցեղասպանության մասին եւ սկսեցի մտածել այն ժամանակվա գերմանական կայսրության դիրքորոշման մասին: Չափազանց ազդվելով հայ ժողովրդի տառապանքներից՝ որոշեցի այս նախագիծը նվիրել ժամանակակից հայ ժողովրդին:

Ցուցահանդեսը խոսելու է անցյալի, ներկայի եւ ապագայի մասին: ԼԵՌՆԱՇԽԱՐՅՆԵՐԸ մի ինստալացիա է: Այն բաղկացած է լինելու մի հորիզոնական մակերեսից՝ ծածկված սեւ խճերով՝ դրա կողքին մի ուղղահայաց, կախված սպիտակ թուղթից առաջացած մակերես: Թուղթին փակցված կլինեն զուգավոր կտորներ: Խճերը կխորհրդանշեն Միջագետքի անապատը, որտեղ բազում հայեր ոչնչացան: Թուղթին կապված կտորները կհիշեցնեն մի շատ հին հայկական ավանդույթ, որտեղ կտորները կապվում են մի սրբազան աղբյուրի կողքին բուսած սուրբ ծառի ճյուղերին: Ըստ ավանդույթի, եթե մեկն ունի բաղձանք եւ կապում է կտորը ծառի ճյուղին, ապա բաղձանքը կիրականանա: Փողոցի խոսակցություններից ընկալեցի, որ հայերի հավաքական հիշողության մեջ այդ ավանդույթը դեռեւս հստակորեն առկա է: Մենք նպատակ ունենք Հայաստանի եւ արտերկրի հայերի մասնակցությամբ հավաքել այս հիշողությունները (բաղձանքները):

Ցուցահանդեսի ինտերակտիվ մասը սկսվում է այս նամակով՝ հետեւյալ հավանական հարցերով՝

Ի՞նչ եք դուք, ձեր ընտանիքն ու ընկերները հիշում ցեղասպանության ժամանակից:

Ի՞նչ պատահեց ձեր ընտանիքին:

Ի՞նչ պատահեց ձեր գյուղին:

Ի՞նչ պատահեց ձեր քաղաքին:

Ի՞նչ են պատմել ձեր ծնողները, պապ ու տատերը: Իրավիճակներ, պատմություններ, պատկերներ, ամեն ինչ...

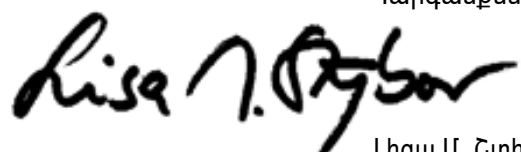
Եւ... (մի առանձին էջով)

Ունե՞ք տեսլական, ցանկություն կամ միտք Հայաստանի ապագայի մասին, ապաքինման մասին, կրկին պատահելու և վերսկսվելու մասին...

Խնդրում եմ ձեր տեքստը գրեք անգլերենով կամ հայերենով, վերածեք PDF ֆորմատի եւ ուղարկեք info@accea.info էլեկտրոնային հասցեով կամ փոստով՝ ՆՓԱԿ, Փավստոս Բուզանդի 1/3, Երեւան, Հայաստան:

Մենք կաշխատենք կապվել ինչքան հնարավոր է շատ հայերի հետ ամբողջ աշխարհում: Խնդրում եմ այս նամակը ուղարկեք ձեր բոլոր հայ ընկերներին ու բարեկամներին:

Շնորհակալություն
Հարգանքներով

Լիզա Մ. Շտյբոր